

Eventyr For Alle

A detailed black and white illustration of a fox's head, looking slightly to the right, positioned behind the title text.

Kråkene

Brødrene Grimm

Kråkene

En ærlig soldat hadde tjent seg litt penger, og disse hadde han spart sammen, fordi han var flittig, og ikke satte dem over styr på vertshusene som andre soldater. Han hadde nå to kamerater, som i virkeligheten hadde onde hjerter og ønska å ta pengene fra ham, men utad oppførte de seg svært vennlige.

En gang sa de til ham: «Hør, hva skal vi bo her i byen etter, her er vi jo så innestengt som om vi var fengsla, og en kar som du, han kunne nok tjent ganske bra hjemme, og levd både godt og vel.»

De snakka slik til ham så lenge at han til slutt gav etter, og reiste av gårde med dem. Men de andre to andre hadde annet i sinne, og ville bare ta pengene fra ham når de kom utenfor byen.

Da de nå hadde kommet et stykke av gårde, sa de to: «Nå må vi ta av til høyre, hvis vi skal komme over grensa.»

«Nei», svarte han. «Den går jo rett tilbake til byen igjen, nei, vi må gå til venstre.»

«Hva, prøver du å være vanskelig?» ropte de to, tok tak i ham, slo ham til han lå der, og tok pengene hans ut fra posen. Men ikke nok med det, de stakk også ut øynene på ham, slepte ham til galgen og bandt ham fast til den. Så forlot de ham og dro tilbake til byen med de stjalne pengene.

Den stakkars blinde visste ikke hvilket fælt sted han var, han følte seg rundt og merka at han satt under en bjelke. Da trodde han at det var et kors, og sa: «Det var jo snilt av dem at de bandt meg under et kors i det minste, Gud er meg nær», og så begynte han å be inderlig til Gud.

Da det måtte være omtrent ved nattestid, hørte han at det kom noe flaksende. Og det var tre kråker som satte seg ned på bjelken. Deretter hørte han den ene si: «Hei søster, noe godt nytt?»

«Ja, hadde menneskene visst det vi vet! Kongsdattera er syk, og den gamle kongen har lovt henne til den som kan gjøre henne frisk igjen, men det kan ingen, for hun blir bare frisk hvis hun tar den padda som er i dammen og brenner

den til aske, og så drikker aska ned med litt vann.»

Da sa den andre: «Ja, hadde menneskene visst det vi vet! I natt faller en dugg fra himmelen som det er slik legedom i at den som er blind, og stryker den på øynene, får synet sitt igjen.»

Da sa også den tredje: «Ja, hadde menneskene visst det vi vet! Padda hjelper jo bare én, og duggen hjelper bare noen få, men i byen er det stor nød, for alle brønner er

uttørka, og ingen vet at hvis de tar vekk den store firkantede steinen på torvet og graver under den, vil de finne det deiligste vann.»

Da de tre kråker hadde sagt dette, hørte han at det flaksa igjen, og de fløy av gårde. Litt etter litt kom han seg løs fra båndene, og så bøydde han seg ned, brøyt av et par gresstrå, og bestrøk øynene sine med duggen som hadde falt på dem. Straks fikk han synet sitt igjen, månen og stjernene var på himmelen, og han så at han stod ved galgen. Deretter lette han etter potteskår, og samla sammen så mye av den kostelige duggen som han kunne få fatt på. Og da det var gjort, gikk han til dammen, gravde ei grøft så vannet rant ut, tok ut padda og brente den til aske.

Så tok han med seg aska til kongens hoff, og lot kongsdattera få litt av den, og da hun var frisk igjen forlangte han å få henne til kone, slik de hadde lovet.

Men kongen syntes ikke noe om ham fordi han hadde så dårlige klær, og han sa at den som ville ha dattera hans, han måtte først skaffe byen vann, for slik håpte han nå å bli kvitt ham. Men soldaten gikk hen, sa til folkene at de skulle ta bort den firkantede steinen på torvet, og grave etter vann under den. De hadde så vidt begynt å grave, så kom de til en kilde, og ut derfra kom det ut en mektig vannstråle.

Nå kunne ikke lenger kongen nekte ham dattera si, han ble gift med henne og de levde godt og vel sammen.

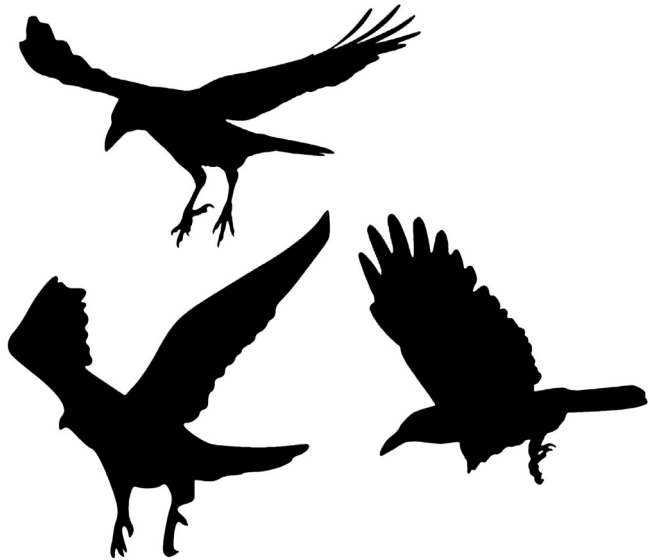
En gang da han gikk og spaserte ute i det grønne, møtte han begge de tidligere kameratene sine som hadde handla så troløst mot ham. De kjente ham ikke igjen, men han kjente straks dem igjen, gikk hen til dem og sa: «Se, jeg er den tidligere kameraten deres som dere så skammelig stakk ut øynene på, men Vårherre har heldigvis vendt det til min lykke.»

Da falt de ned for hans føtter og bad om nåde, og fordi han hadde så godt et hjerte, forbarma han seg over dem, tok dem med seg og gav dem mat og klær. Etterpå fortalte ham dem hvordan det hadde gått med ham, og hvordan han hadde kommet til denne æren. Da de to hørte det hadde de ingen ro på seg, for de ville også sette seg under galgen ei natt, slik at også de kunne høre noe godt nytt.

Mens de nå satt under galgen, flaksa det også snart noe over hodene deres, og så kom de tre kråkene.

Den ene sa til den andre: «Hør, søster, noen må ha hørt på oss, for kongsdattera er frisk, padda er borte av dammen, en blind har fått synet igjen, og i byen har de gravd en ny frisk brønn. Kom, la oss lete etter den som lytter og straffe ham.»

Så fløy de ned og fant de to som var der, og uten at de kunne forhindre det, satte kråkene seg på hodene deres og hakka ut øynene på dem, og hakka dem i ansiktet så lenge at de til

slutt var helt døde. Slik ble de liggende under galgen.

Da de nå ikke kom tilbake på et par dager, tenkte den forrige kameraten deres: «Lurer på hvor de vanker omkring henne nå?» og gikk ut for å lete etter dem. Men han fant ikke annet enn beina deres. Disse bar han bort fra galgen og la dem i ei grav.

Eventyr ForAlle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

PATREON | EventyrForAlle

Tysk folkeeventyr fra samlingene til Jacob Grimm (1785–1863) og Wilhelm Grimm (1786–1859). (Offentlig eiendom - public domain)

Originaltittel: Die Krähen

Norsk oversettelse: Karl-Robert Rønning

Basert på:

- Tyske originalteksten fra [Kinder- und Haus-Märchen Band 1, 1857 \(de.wikisource.org\)](http://de.wikisource.org) (Offentlig eiendom - public domain)
- Norske oversettelsen *Kraakerne* av Peter Christen Asbjørnsen (1812-1885) fra [Grimms Utvalgte Eventyr. Syvende oplag, 1914 \(nb.no\)](http://nb.no) (Offentlig eiendom - public domain)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DeLPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Karl-Robert Rønning

Laget ved hjelp av bilder fra pixabay.com. (Offentlig eiendom - public domain)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DeLPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.